

Saklı Sözlür

Hz. BAHAULLAH

Asıllarından çeviren
Mecdi İnan

Bahai Eserleri Basım Dağıtım. A. Ş
Tüm Yayın Hakları Saklıdır

ISBN 978-975-01475-9-3

İkinci Baskı
İstanbul - Ekim 2009

BAHAİ ESERLERİ BASIM DAĞITIM A.Ş.
Mahmutbey İSTOÇ 33 Ada No:41
Bağcılar – İSTANBUL
Tel: 0 (212) 871 08 90

Hazırlık ve Baskı
Kurtiş Matbaacılık
www.kurtis.com.tr

Saklı Sözlür

“Kelimat-ı Meknune”

Bölüm 1 - “Arapça”

O NURLULAR NURLUSUDUR

Bu, İzzet ceberûtundan evvelce kudret ve kuvvet diliyle nebilere indirilendir. Biz, fazilet yolunda yürümek isteyenlere bir lütuf olmak üzere, onun özünü alarak ihtisar kisvesine büründürdük. Tanrı'nın Misakı'na sadık kalıp emanet buyurduğu bu öğütleri hayatlarında tatbik edeceklerini ve ruh illerinde takva cevherine kavuşacaklarını umarız.

1- EY RUH OĞLU!

İlk öğüdüm şudur: İyi, güzel ve aydın bir yüreğin olsun ki dâimî, bakî, ezeli ve kadîm bir padişahlığa eresin.

2- EY RUH OĞLU!

En çok sevdiğim şey insaftır. Bana rağbetin varsa ondan yön çevirme; güvenimi kazanmak istiyorsan ondan gafil olma. Bir şeyi başkalarının gözüyle değil kendi gözünle görür ve başkalarının bilgisiyyle değil kendi bilginle bilirsen buna muvaffak olursun. Gereğini artık sen düşün. Bu Benim sana bir ihsanım, senin için bir inayetimdir. Onu gözden ırak tutma.

3- EY İNSAN OĞLU!

Zatımın kadimliğinde ve varlığımın ezeliyetinde idim. Sendeki sevgimi bildim; seni yarattım. Suretimi sana suret yaptım; Cemalimi sana gösterdim.

4- EY İNSAN OĞLU!

Yaradılmanı sevdim; seni yarattım. İmdi Beni sev ki seni anıp hayat ruhunda berkiştireyim.

5- EY VARLIK OĞLU!

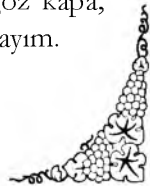
Sev Beni seveyim seni. Sen Beni sevmezsen sevgim seni sarmaz. Bunu bil ey kul.

6- EY VARLIK OĞLU!

Bahçen sevgim, cennetin vuslatımdır. Ona gir, duraklama. Yüce melekûtümüzde ve yüksek ceberrutümüzde senin için takdir olunan budur.

7- EY BEŞER OĞLU!

Kendimi seviyorsan kendinden yön çevir; hoşnutluğumu istiyorsan hoşnutluğuna göz kapa; tâ ki sen Bende ölesin ve Ben sende yaşayayım.

8- EY RUH OĞLU!

Kendine arka çevirip Kendime yön çevirmedikçe senin için rahatlık mukadder değil; çünkü iftiharın isminle değil ismimle, güvenin kendine değil Kendime olmalıdır; çünkü her şeyden önce Ben, yalnız Ben sevilmeğe isterim.

9- EY VARLIK OĞLU!

Sevgim kalemdir. Her kim ona girerse kurtulur ve güvenlikte bulunur; her kim ona arka çevirirse yolunu şaşırır ve helâk olur.

10- EY BEYAN OĞLU!

Benim kalem sensin: Ona gir ki selâmet bulasın. Sevgim sende: Onu duy ki Beni yakın bulasın.

11- EY VARLIK OĞLU!

Mişkâtım sensin ve kandilim sende. Onunla aydınlan ve Benden başkasını araştırma; çünkü Ben seni zengin yarattım ve sana verdiğim nimeti eksiksiz verdim.

12- EY VARLIK OĞLU!

Seni kuvvet elleriyle yaptım, kudret parmaklarıyla yarattım, nurumun özünü sende emanet bıraktım. İmdi onunla her şeyden müstağni ol: Çünkü yaptığım kâmil, hükmüm nafiz'dir. Bunda şekketme, bunda şüpheyeye düşme.

13- EY RUH OĞLU!

Seni zengin yarattım: Nasıl fakirleniyorsun? Seni azîz yarattım: Neden kendini alçaltıyorsun? Seni bilgi cevherinden ortaya çıkardım: Niçin özgemden bilgi arıyorsun? Seni sevgi çamuruyla yoğurdum: Nasıl oluyor ki Benden başkasıyla meşgulsün? İmdi gözünü kendine çevir ki Beni içinde kaim, kadir, muktedir ve kayyum bulasın.

14- EY İNSAN OĞLU!

Sen Benim padişahlığımsın; padişahlığım batmaz: Niçin batarım diye korkuyorsun? Sen Benim ışığımsın; ışığım sönmez: Neden sönerim diye üzülüyorsun? Sen Benim güzelliğimsin: Güzelliğim solmaz. Sen Benim gömleğimsin: Gömleğim eskimez. İmdi Bana olan sevginde müsterih ol ki Beni Yüceler Yücesi Ufukta bulasın.

15- EY BEYAN OĞLU!

Yüzünü Yüzüme döndür, özgame arka çevir; çünkü Benim saltanatım bâkidir, aslâ zeval bulmaz; Benim mülküm daimîdir, aslâ değişmez. Benden başkasını ararsan, kâinatı ebediyen araştırsan da bulamazsın.

16- EY NUR OĞLU!

Özgemi unut, Bana öğür ol. Bu Benim Emrimin özüdür, ona sarıl.

17- EY İNSAN OĞLU!

Ben sana yeter olayım, Benden başka bir yardımcı arama; çünkü Benden başkası sana asla yetmez.

18-EY RUH OĞLU!

Senin için istemediğimizi Bizden isteme. Senin için yazdığımız yazgıyı hoş gönülle karşıla: Çünkü senin menfaatin onu hoş gönülle karşılamaktadır.

19- EY EN YÜCE MANZARANIN OĞLU!

Bana dost olasın diye sana Kendimden bir ruh emanet ettim. Niçin Beni bırakıp Benden başka bir sevgili aradın?

20- EY RUH OĞLU!

Sende hakkım büyük; unutulmaz. Sana fazlım azîm; örtülmez. Sende sevgim mevcut; saklanmaz. Senin için nurum meşhud; gizlenmez.

21- EY BEŞER OĞLU!

Senin için aydınlık aydını ağaçtan güzeller güzeli yemişler yazgıladım. Niçin o ağaçtan yön çevirdin de bir bayağısına bağlandın? İmdi Yüceler Yücesi Ufukta senin için daha iyi olana dön.

22- EY RUH OĞLU!

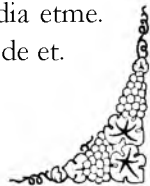
Ben seni yüce yarattım, sen kendini alçak yaptın. Yaratıldığına yüksel.

23- EY ÂMÂ OĞLU!

Ben seni bâkilige çağırıyorum; sen ise faniliğe meylediyorsun. Niçin sevdiğimize arka çevirerek sevmediğimize yön çevirdin?

24- EY İNSAN OĞLU!

Haddini aşma, kendine yarışmayı iddia etme. Kudret ve iktidar sahibi olan Rabb'ine secde et.

25- EY RUH OĞLU!

Bir kendine bir fakire bakıp kurulma; çünkü Ben onun önünce yürüyor ve seni kötü halinde görerek ilelebed tel'in ediyorum.

26- EY VARLIK OĞLU!

Kendi ayıplarını nasıl unuttun da başkalarının ayıplarıyla meşgul oldun? Her kim böyle yaparsa rahmetimden mahrum olsun.

27- EY İNSAN OĞLU!

Sen kendin suçlu olduğun müddetçe başkalarının suçunu ağza alma. Başka türlü hareket edersen rahmetimden mahrumsun ve Ben de buna şahidim.

28- EY RUH OĞLU!

Yakînen bil: Başkalarına adalet emredip kendisi türlü rezalet irtikâb eyleyen kimse -ismimi de taşısa-Benden değildir.

29- EY VARLIK OĞLU!

Özün için söylemesini istemediğin şeyi özgen için söyleme. Yapmayacağını deme. Bu Benim sana buyruğumdur; onu tut.

30- EY İNSAN OĞLU!

Bir kimse gelip senden bir şey isterse reddetme; çünkü onun yüzü Yüzümdür, Benden utan.

31- EY VARLIK OĞLU!

Sorguya çekilmeden önce her gün sen kendi kendini sorguya çek; çünkü ölüm ansızın gelir ve ettiklerinin hesabını vermek zorunda kalırsın.

32- EY ÂMÂ OĞLU!

Ölümü senin için bir müjde kıldım. Niçin ondan mahzun oluyorsun? Işığı seni aydınlatmak için vücade getirdim. Niçin ondan perdeleniyorsun?

33- EY RUH OĞLU!

Seni nurun müjdesiyle müjdeliyorum; onunla müjdelen. Seni Kudsiyet karargâhına çağırıyorum; ona sığın ki sonsuz bir sona kadar rahata kavuşasın.

34- EY RUH OĞLU!

Kudsiyet ruhu seni can yoldaşlığıyla müjdeliyor; nasıl üzgün olabilirsin? Emir ruhu seni Emirde kuvvetlendiriyor; nasıl perdelenebilirsin? Yüzün nuru senin önünde yürüyor; nasıl sapabilirsin?

35- EY İNSAN OĞLU!

Bizden uzak olmadıkça kederlenme. Bize yakın bulunmadıkça ve Bize dönmedikçe sevinme.

36- EY İNSAN OĞLU!

Gönlünü hoş tut ki mülâkatıma lâayık ve güzelliğime mâkes olasın.

37- EY İNSAN OĞLU!

Güzel elbisemi üstünden çıkarma. Göz alıcı çeşmemden paysız kalma. Yoksa özümün süresince susuz kalırsın.

38- EY VARLIK OĞLU!

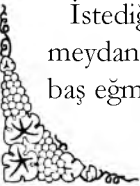
Sevgim hatırı için yasalarımca yaşa; hoşnudluğum yoluna kendi isteklerini kendine yasak et.

39- EY İNSAN OĞLU!

Cemalim hatırı için buyruklarımı bırakma; memnunluğum hatırı için öğütlerimi unutma.

40- EY İNSAN OĞLU!

İstediğın kadar âmâ illerinde seğırt ve semâ meydanlarında koş: Emrimize boyun ve Yüzümüze baş eğmedikçe rahatlığa kavuşamazsın.

41- EY İNSAN OĞLU!

Emrimi ulula ki ululuk sırlarını örten perdeyi senin için kaldırayım ve kıdem nurlarıyla üzerine parlayayım.

42- EY İNSAN OĞLU!

Gönlünü Bana karşı alçalt ki sana karşı gönül indireyim. Emrimin zaferine kalk ki dünyada muzaffer olasın.

43- EY VARLIK OĞLU!

An Beni yerde, anayım seni gökte; onunla sana gözün aydın, bununla Bana gözün aydın.

44- EY ARŞ OĞLU!

Kulağın kulağım; onunla işit. Gözün gözüm; onunla gör. Böylece sen içinde Benim için büyük bir takdise şahadet edersin ve Ben de Kendi içimde senin için yüce bir makama şahadet ederim.

45- EY VARLIK OĞLU!

İzzet çadırının ötesindeki azamet kubbelerinin altında Benimle dinlenmek istersen yolumda Benden razı olarak ve hükmüme şükür ederek şehitlik ara.

46- EY İNSAN OĞLU!

Düşün: Yatakta mı ölmek istersin yoksa uğrumda toprak üzerine şehit düşüp cennetlerin en yücesinde Emrime matlâ ve nuruma mazhar mı olmak istersin? İnsaf et ey kul.

47- EY İNSAN OĞLU!

Cemalime yemin olsun! Saçlarının kanıyla boyanması, Benim katımda kâinatın yaratılışından ve her iki cihanın ışığından daha büyüktür. Ona çalış, ey kul.

48- EY İNSAN OĞLU!

Her şeyin bir alâmeti var. Sevginin alâmeti hükmümde sabır ve belâlarım tahammüldür.

49- EY İNSAN OĞLU!

Günahlı nasıl mağfaret ve suçlu nasıl merhamet umarsa gerçek âşık da belâyı öyle umar.

50- EY İNSAN OĞLU!

Yolumda sana bela gelmezse memnunluğumla memnun olanların izinde nasıl yürüyebilirsin? Benimle yüz yüze gelmek ihtiyakiyle meşakkate katlanmazsan güzelliğimin sevgisi uğrunda nura nasıl kavuşabilirsin?

51- EY İNSAN OĞLU!

Belâm inayetimidir. Görünürde öç ve od gerçekte ışık ve rahmettir. Herkesten önce ona koş ki ezeli bir nur ve ebedi bir ruh olasın. Bu Benim emrimdir, onu bil.

52- EY BEŞER OĞLU!

Nimet gelince sevinme, zillet gelince üzülme, çünkü bunlar gelip geçici şeylerdir.

53- EY VARLIK OĞLU!

Fakir düşersen üzülme; gün gelir devlet kuşu başına konar. Zilletten korkma; gün gelir izzete kavuşursun.

54- EY VARLIK OĞLU!

Bu bâki ve ebedî padişahlığı ve bu ezeli ve kadim hayatı istiyorsan şu fani ve geçici saltanatı bırak.

55- EY VARLIK OĞLU!

Kendini dünyaya verme; çünkü Biz altını ateşle ve insanları altınla deneriz.

56- EY İNSAN OĞLU!

Sen altın istiyorsun, Biz ise senin ondan arı olmanı istiyoruz. Sen kendi zenginliğini onda bildin, Biz ise zenginliğini ondan uzak olmakta bildik. Hayatıma yemin olsun! Bu Benim ilmim, o senin zannın. Düşünüşüm düşünüşünle nasıl uyuyor?

57- EY İNSAN OĞLU!

Yerimde malımı fakirlere saç ki göğümde üzerine tükenmez şeref hazineleri ve bitmez aydınlık gömüleri saçsın. Fakat hayatıma yemin olsun! Benim gözümle bakacak olursan ruhun saçılmasından daha güzel bir şey yoktur.

58- EY BEŞER OĞLU!

Varlık heykeli tahtımdır. Onu üzerine geçip yerleşebilmem için her şeyden temizle.

59- EY VARLIK OĞLU!

Yüreğin yurdumdur; onu gelip yerleşmem için arıt. Ruhun nazargâhımdır; onu görünmem için temizle.

60- EY İNSAN OĞLU!

Elini koynuma sok ki başımı ışıklar saçarak koynundan çıkarayım.

61- EY İNSAN OĞLU!

Semama yüksel ki vuslatıma erip eşsiz şaraptan ve bitmez tükenmez şeref kadehinden içesin.

62- EY İNSAN OĞLU!

Nice günler geçti, bir çok sanı ve kuruntularla canının istediği gibi vakit geçirdin. Daha ne zamana kadar döşekte kalacaksın? Kaldır başını uykudan: Güneş başucunda yükseldi. Kaldır ki Cemalin ışıklarıyla ışıklanasın.

63- EY İNSAN OĞLU!

Turun ufkundan sana parladım; kalbin Sinası'na yücelik ruhu üfledim. Ruhunu kaplayan zan perdelerini kaldır ve Huzura gir ki bekâyâ kabiliyetli ve likâyâ liyakâtli olasın; ta ki ölümden, yorgunluktan ve üzüntüden azâde kalasın.

64-EY İNSAN OĞLU!

Ezeliyetim ibdamdır; onu senin için yarattım; onu vücuduna kaftan yap. Birliğim ihdasımdır; onu senin için ihdas ettim; onu kendine gömlek yap. Kayyumluğuma ilelebet maşrık olmanın yolu budur.

65-EY İNSAN OĞLU!

Ululuğum sana bağışım ve büyüklüğüm sana rahmetimdir. Bana yaraşanı kimse anlamaz, kimse anlatamaz. Ben Bana yaraşanı kullarıma bir lûtuף ve yaratıklarına bir rahmet olmak üzere Kendi sır hazinelerimde ve emir definelerimde gizledim.

66-EY GÖZLERE GÖRÜNMEYEN İLÂHî CEVHERİN ÇOCUKLARI!

Beni sevmekten menolunacaksınız ve ruhlar zikrimden mustarip olacaklardır; çünkü akıllar Beni kavrayamaz, kalpler Beni alamaz.

67-EY CEMAL OĞLU!

Ruhuma ve inayetime, rahmetime ve cemalime yemin olsun! Kudret diliyle indirip kuvvet kalemiyle yazdığım bütün bu sözler Kendi makam ve üslûbumuza göre değil, senin seviye ve üslûbuna göredir.

68- EY İNSAN OĞULLARI!

Bilir misiniz sizi niçin bir topraktan yarattık? Kimse kimseye iftihar etmesin diye. Her an yaratılışınızı düşününüz. Madem ki Biz sizi aynı şeyden yarattık, sizin de tek bir şahıs gibi olmanız gerektir; şöyle ki, tek bir ayakla yürür, tek bir ağızla yer, tek bir toprakta oturur gibi davranmalısınız. Böyle davranırsanız, gerek varlıklarınızdan ve gerek eylem ve işlemlerinizi birlik alâmetleri ve teklik cevherleri görünür. Ey nur cemaati! Size öğüdüm budur. Bu öğüdümü tutarsanız, bulunmaz şeref ağacının nefis meyvelerinden yersiniz.

69- EY RUH OĞULLARI!

Sizler Benim hazinelerimsiniz; çünkü sırlarımın incilerini ve bilgimin cevherlerini içinizde sakladım. Onlara kullarım arasındaki yabancıların ve yaratıklarım sırasındaki şeriflerin muttali olmaması için iyi saklayınız.

70-EY NEFSİNİN MELEKÜTÜNDE KENDİ ZATI İLE KARİN OLANIN OĞLU!

Bil ki, bütün mukaddes kokuları sana saçtım, bütün söylenecekleri sana söyledim, nimetimi tamamladım, Kendim için hoş gördüğümü senin için hoş gördüm: Benden memnun ol, teşekkür et.

71- EY İNSAN OĞLU!

Sana yönelttiğim bütün bu sözleri nur mürekkebiyle ruh levhâsı üzerine yaz; bu elinden gelmezse, kalp cevherinden mürekkep yap; bu da elinden gelmezse yolumda dökülen kıvılcık mürekkeple yaz. Gerçek söylüyorum: Bu kıvılcık mürekkep Benim yanımda her şeyden tatlıdır; çünkü onun ışığı dünyalar durdukça durur.

Saklı Sözlər

“Kelimatı Meknünə”

Bölüm II

“Farsça”

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

**SÖYLEYİCİ VE GÜÇLÜ OLANIN ADIYLA
EY DÜŞÜNÜR VE İŞİTİR OLANLAR!
DOSTUN İLK NAĞMESİ ŞUDUR:**

1- EY MANEVİ BÜLBÜL!

Yuvan ancak gül ağacında olsun. Ey aşk Süleymanı'nın hüdhüdü! Yurdun ancak Sevgilinin Sebasında olsun. Ey Beka Ankası! Yerin ancak vefa kafi olsun. Can kanadıyla mekânsıza uçmak ve mukadder mertebene yücelmek istiyorsan işte mekânın budur.

2- EY RUH OĞLU!

Her kuşun gözü yuvada ve her bülbülün hevesi gülün cemâlinde. Fâni toprağa kanâat edip bâki yuvadan uzak kalan ve ırlıklık çamurlarına saplanıp yakınlık çiçeklerinden mahrum kalan bir kuş var ise o da insanların gönül kuşu. Yazık ne yazık ki gönül kuşu bir yudum su yüzünden Yüce Yoldaş'ın dalgalı ulu denizinden vazgeçmiş ve güzeller güzeli Ufuk'tan uzak düşmüştür.

3- EY DOST!

Gönül bahçesine aşk çiçeğinden başka bir çiçek ekme; sevgi ve iştihak bülbülünün eteğinden el çekme. İyilerin arkadaşlığını ganimet bil ve kötülerin yoldaşlığından elini çek, gönlünü kaldır.

4- EY İNSAF OĞLU!

Hangi aşık Sevgilinin yurdundan başka bir yerde barınır? Hangi arayıcı aradığını bulmadan rahat eder? Gerçek aşık'ın dirimi kavuşmada ve ölümü ayrılmadadır. Onların gönüllerinde sabır ve ruhlarında tahammül arama. Yüz bin candan geçerler de Canânın yurduna koşarlar.

5-EY TOPRAK OĞLU!

Gerçek söylüyorum: İnsanların en gafili sözde mücadele edip kendi kardeşine karşı üstünlük arar. Söyle: Ey kardeşler! Kendinizi sözle değil işle süsleyin.

6- EY ARZ ÇOCUKLARI!

İyi biliniz: Kıskançlık kiriyle kirlili bir yürek Benim bâki ceberrutuma elbette giremez ve Benim mukaddes melekûtumun mukaddes kokularını alamaz.

7- EY SEVGİ OĞLU!

Seninle o erişilmez yakınlık otağı ve yüce aşk ağacı arasında tek bir adım var. Bir kademi kaldırıp öbürünü kıdem âlemine bas ve ebediyet çadırına gir. İmdi İzzet kaleminden sadır olan bu sözü dinle.

8- EY İZZET OĞLU!

Kudsiyet yolunda çevik ol ve ünsiyet göklerine ayak bas; yüreğini can cilâsıyla cilâlayıp “Sen olmasaydın” alanına yollan.

9- EY FÂNİ GÖLGE!

Gölgeye benzeyen vehim derekelerini bırakıp nurlu yakîn derecelerine çık. Hak gözünü aç ki apaçık Cemali görüp: “Yaradanların en üstünü olan Tanrı kutlu olsun!” diyesin.

10- EY ARZU OĞLU!

Beni dinle: Fâni göz bâki Güzelliği tanıyamaz ve ölmüş gönül ancak solmuş çiçekle uğraşır; çünkü eş eşi arar ve cins cins meyleder.

11- EY TOPRAK OĞLU!

Kör ol ki Güzelliğimi göresin; sağır ol ki tatlı ezgimi ve sesimi işitesin; bilmez ol ki bilgimden pay alasın; yoksul ol ki tükenmez zenginlik denizimden içe durasın. Kör ol: Güzelliğimden başkasını görmeğe; sağır ol: Benden başkasının sözünü işitmeğe; bilmez ol: Bilgimden başka bir bilgiye; ta ki temiz bir yürek, aydın bir göz ve iyi bir kulakla Benim mukaddes katıma gelesin.

12- EY İKİ GÖZLÜ!

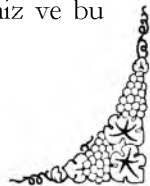
Bir gözü kapa, bir gözü aç. Kapa: Cihana ve cihanda olanlara; aç: Cananın kudsî Cemaline.

13- EY OĞULLARIM!

Korkarım Güvercinin nağmesini dinlemeden yokluk iline ve Gülün güzelliğini görmeden toprak ve suya dönersiniz.

14- EY DOSTLAR!

Bâki güzelliği fâni güzelliğe değişmeyiniz ve bu toprak dünyasına gönül bağlamayınız.

15- EY RUH OĞLU!

Zaman gelecek manevî Kudsiyet Bülbülü manâ sırlarını beyandan memnu olacak; o zaman hepiniz Rahmanın nağmesini ve Süphanın nidasını artık işitemeyeceksiniz.

16- EY GAFLET ÖZÜ!

Yüz bin semavî dil tek bir dilde konuşuyor ve yüz bin görünmez manâ tek bir ezgide görünüyor. Yazık ki ne bir işitir kulak var ne bir anlar yürek.

17- EY ARKADAŞLAR!

Yersiz kapıları açıldı ve Sevgilinin ili âşıkların kanı ile süslendi. Herkes, pek az istisna ile, bu Ruhanî Şehirden mahrum. Bu azın içerisinde de temiz bir yürek ve mukaddes bir ruh ile muttasıf olan azın azı.

18- EY EN YÜCE FİRDEVSİN SÂKİNLERİ!

Rızvanın yakınındaki kudsiyet fezasında yeni bir Bahçe görüldüğünü ve Yüceler İli sâkinleri ile en yüce cennette oturanların o Bahçeyi tavaf etmekte bulduklarını yakîn ehline bildiriniz. Oraya girip aşkın sırlarını onun şakayıkından aramağa, bütün İlâhi olgun hikmetleri onun ölmez yemişlerinden tatmağa çalışınız. Oraya girip güvenlik içerisinde oturanların gözleri aydın!

19- EY DOSTLARIM!

Yüce Cennette Dikili Enisa ağacının gölgesi altındaki kutlu çevrede hep yanımda hazır bulunduğunuz o nurlu gerçek tanı unuttunuz mu? Ben o zaman size üç söz söylemiştim. Siz onları işitince kendinizden geçmiştiniz. O üç söz şunlardı:

Ey dostlarım.

Hoşlandığınızı hoşlandığımdan üstün tutmayınız; sizin için istemediğimi kendiniz için istemeyiniz; emel ve arzu ile bulaşık ölü kalplerle yanıma gelmeyiniz. Yüreği temizlerseniz, şimdi o sahra ve o fezayı karşınızda görür, ne dediğimi hepimiz anlarsınız.

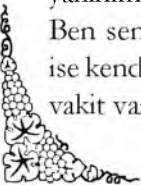
Firdevsin Beşinci Levhindeki mukaddes satırların sekizincisinde şöyle buyuruyor:

20- EY GAFLET DÖŞEĞİNDE ÖLÜ GİBİ YATANLAR!

Bir çok asırlar geçtiği ve ömrünüz sona erdiği halde sizden temiz bir nefes Bizim Mukaddes Katımıza gelmedi. Şirk denizlerine batmış olduğunuz halde ağzınıza tevhid kelimesini alıyorsunuz. Düşmanımı dost tutmuşsunuz. Bununla beraber toprağında böbürlene böbürlene ve sevine sevine yürüyorsunuz; bilmiyorsunuz ki toprağım sizden bizar ve toprak üzerindeki her şey sizden müteneffir. Gözünüzü açarsanız yüz bin kederi bu sevinçten daha hoş ve ölümü bu türlü dirimden daha üstün görürsünüz.

21- EY MÜTEHARRİK TOPRAK!

Ben sana menus, sen Benden meyus. Günah kılıcı senin ümit ağacını kesmiş. Ben her bir halde sana yakınım, sen ise bütün hallerde Benden uzaksın. Ben senin için bitmez tükenmez izzet seçtim, sen ise kendin için uçsuz bucaksız zillet beğendin. Daha vakit varken dön, fırsatı elden kaçırma.

22- EY ARZU OĞLU!

Biliş ve görüş erleri yıllarca çalıştılar, Zülcelâlin vuslatına eremediler; ömürlerce koştular, Zülcemalin mülâkatına nail olamadılar. Sen ise koşmadan konağa vardın ve aramadan Aranılanı buldun. Bütün bu makam ve mertebelere erdikten sonra nefsin perdesiyle öyle perdelendin ki gözün Dostun Güzelliğine ilişmedi ve elin Sevgilinin eteğine yapışmadı. Ey keskin gözlüler! Şaşınız bu işe!

23- EY AŞK DİYARININ SAKİNLERİ!

Fâni rüzgârlar bâki şem'ayı sardı ve kara dumanlar ruhanî Gencin güzelliğini örttü. Aşk Şehinşahı zalimler elinde, Kudsiyet Güvercini baykuşlar pençesinde. Bütün Meleiâlâ ve nuranî otak sakinleri buna ağlayıp inliyor. Siz ise gaflet toprağında rahat rahat oturmuş kendinizi halis dostlardan sanıyorsunuz. Ne boştur sandığınız şey!

24- EY BİLİR GEÇİNEN BİLMEZLER!

Niçin dışta çobanlık davasında bulunuyor ve içte koyunlarıma kurt oluyorsunuz? Siz parlaklığıyla şehir ve diyarımın kervanlarını yoldan saptırıp ölüme sürükleyen yalancı tan yıldızına benzersiniz.

25- EY DIŐI MÂMURE VE İÇİ VİRANE!

Siz, son derece temiz ve güzel görüldüğü halde gerçek bilirkişi eline düşünce bir damlası bile kabul olunmayan acı ve tuzlu bir suya benzersiniz. Evet, güneş hem toprağı hem aynaya vurur, fakat ikisinin arasında dağlar kadar ve belki de dünyalar kadar fark var.

26- EY DİLDEN DOSTUM!

Bir parça düşün: Yâr ile yabancıнын bir gönüle sığığını hiç işittin mi? İmdi yabancıyı kov ki yâr yurduna gelsin.

27- EY TOPRAK OĞLU!

Kendi Cemal ve İclâlının tecellisine özgüllediğim insanoğlu kalbinden başka, yerde gökte ne var ise hepsini sana verdim. Sen ise Benim yurdumu, yuvamı Benden başkasına bıraktın. Her ne zaman kudsiyetimin zuhuru kendi yerine gitti ise orada bir yabancı buldu. Yersiz, yurtsuz tekrar Cananın civarına döndü. Bununla beraber bu hali sakladım, bu sırrı açığı vuramadım, senin hacaletini istemedim.

28- EY HEVES ÖZÜ!

Nice seherler Yersiz maşrıkından senin yerine geldim. Seni yatağında Benden başkasıyla meşgul buldum. Ruhanî bir şimşek gibi izzetimin ihtişamlı bulutuna dönerek yakınımıdaki gizli yerlerde bulunan mukaddes askerlerime bir şey açmadım.

29- EY CÖMERTLİK OĞLU!

Yokluk çöllerinde idin. Emir toprağının yardımıyla seni bu madde dünyasına çıkardım. Kâinattaki bütün zerrelere ve hakikâtleri seni yetirip büyütmeğe memur ettim. Nasıl ki ana karnından çıkmadan önce senin için iki nurlu süt pınarı hazırladım. Seni korumağa gözler tayin ettim. Sevgini kalplere koydum. Sırf cömerdliğimle seni rahmetimin gölgesinde besledim. Fazıl ve merhametimle seni esirgedim. Bütün bunlardan gaye bâki ceberrutumuzaya girip görünmez bağışlarımıza kabiliyet kazanmandı. Sen gafil ise meyve çağına erince bütün bu nimetlerimi hiçe sayarak boş sanılarına sarıldın. Gafletin o dereceye vardı ki, her şeyi bütün bütüne unuttun ve Dostun kapısını bırakıp düşmanın konağına gittin, orada yerleştin kaldın.

30- EY DÜNYA KULU!

Seherleri inayetimin tatlı rüzgârı sana uğradı. Seni gaflet döşeginde uyur buldu. Haline ağlayarak geri döndü.

31- EY ARZ ÇOCUKLARI!

Beni istiyorsan Benden başkasını isteme. Güzelliğimi seviyorsan gözlerini dünyada olanlardan çevir. Çünkü, Benim sevgim ile bir başkasının sevgisi su ile ateş gibi tek bir gönül ve kalbe sığmaz.

32- EY YEGÂNEYE BİGÂNE!

Gönlünün şem'asını yandıran Benim kudret elim: Onu kötü heves ve arzuların muhalif rüzgârlarıyla söndürme. Senin bütün hastalıklarının tabibi Benim zikrim: Onu unutma. Sevgimi kendine sermaye yap, onu gözbebeğin gibi azîz tut.

33- EY KARDEŞİM!

Şeker dilimden nazenin sözlerimi işit. Bal dudağımdan tatlı akışlı manevi suları iç. Demek isterim ki, ledünnî hikmetimin tohumlarını kalbin temiz toprağına saç ve onu yakîn suyu ile sula; ta ki ilim ve hikmetimin sümbülleri nazarımda yeşerip bitsin.

34- EY RIZVANIMIN SAKINLERİ!

Sevgi ve dostluk fidanınızı kutlu cennetimde lûtuflarıyla dikip onu merhamet sağanaklarıyla suladım. Şimdi yemiş verme çağına gelmişken dikkat edin ki mahfuz kalsın, emel ve şehvet ateşine yanmasın.

35- EY DOSTLARIM!

Dalâletin lâmbasını söndürüp hidâyetin ebedî meşalelerini gönüllerde yakınız ki, çok geçmeden varlık sarrafları Mabudun huzurunda halis takva ve temiz amelden başka bir şey kabul etmeyeceklerdir.

36- EY TOPRAK OĞLU!

Hakîm ona derler ki, kulak bulmadıkça ağız açmaz; nasıl ki sâki istek görmedikçe bâde sunmaz ve aşık mâşukun cemâline ermedikçe candan coşmaz. İmdi ilim ve hikmet tohumlarını kalbin münbit toprağına saçıp üstünü örtünüz ki ilâhi hikmet sümbülleri topraktan değil gönüllerden bitsin.

Levbin birinci satırında yazılı olup Tanrının muhafaza çadırında mahfuzdur.

37- EY KULUM!

Behimî arzuların tatmini yolunda ebedî saltanatı elden bırakma; cennet şehinşahlığını şehvet yüzünden kaçıрма. Rahmanî Kalemin kaynağından akan hayat suyu budur. Ne mutlu içenlere!

38- EY RUH OĞLU!

Kafesi kır ve aşk hüması gibi kudsiyet havasında uç. Nefsinden vazgeçip Rabb'in mukaddes fezasında Rahmanın nefsi ile müsterih ol.

39- EY KÜL OĞLU!

Bir günlük rahata kanaât edip ebedî rahattan vazgeçme; sonu gelmez safa yurdunu bu geçici toprak yığına değişme. Zindandan çıkıp canın hoş sahralarına yüksel; dünya kafesini bırakıp Yersizin gönül çekici bahçesine uç.

40- EY KULUM!

Dünya bağıni kopar, nefis zindanından çık. Fırsatı ganimet bil. Bu vakti bir daha göremezsın; bu fırsatı asla bulamazsın.

41- EY CARIYEMİN ÇOCUĞU!

Bâki padişahlığı görsen bu fâni cihandan geçip gitmeğe çalışırsın. Fakat onu senden gizleyip bunu sana göstermekte ancak temiz yüreklilerin anlayabileceği nice hikmetler var.

42- EY KULUM!

İçini kötü duygu ve düşüncelerden arıt ve her kıskançlıktan münezzeh olarak yücelerdeki kudsiyet alanıma yücel.

43- EY DOSTLARIM!

Dostun rızası yolunda yürüyünüz. O'nun rızası yaratıklarının rızasındadır. Bu demektir ki dost dostun rızası olmaksızın evine girmez, mallarına tasarruf etmez, kendi rızasını onun rızasına tercih etmez ve kendini hiç bir işte mukaddem saymaz. Ey düşünce sahipleri! Bunun üzerinde düşününüz.

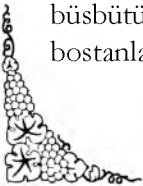

44- EY ARŞIMIN ARKADAŞI!

Kötü işitme, kötü görme, kendini zelil etme, ağlayıp sızlanma. Yâni kötü söyleme ki kötü işitmeyesin; alemin ayıbını büyük görme ki ayıbın büyük görülmeğe; kimsenin zilletini isteme ki zillete düşmeyesin. İmdi temiz bir yürek, pak bir kalp, mukaddes bir fikir ve nezih bir hatır ile ömrünün şu bir andan daha kısa sayılan günlerini asude geçir, ta ki bu fani cesetten manâ firdevsine feragât içerisinde dönesin ve beka melekûtünde yerleşip kalasın.

45- VAY VAY EY NEFİSLERİNE GÖNÜL VERENLER!

Ruhanî Sevgiliden şimşek gibi geçmiş ve şeytanî hayale gönül bağlamışsınız. Secde ettiğiniz hayalin adını Hak koymuşsunuz. Baktığınız dikenin adını gül koymuşsunuz. Sizden ne bir temiz nefes geldi ve ne de gönül bahçelerinizden bir feragât yeli esti. Sevgilinin şefkâtlî öğütlerini yabana atıp kalbinizden büsbütün sildiniz ve hayvanlarcasına şehvet ve arzu bostanlarında yayılıyorsunuz.

46- EY YOLDAŞLAR!

Niçin Sevgilinin zikrinden gafil oldunuz? Niçin Yârin yanı başından ırak kaldınız? Öz Güzellik eşsiz çadırda muhteşem tahtı üzerinde oturuyor: siz ise keyfinize göre didişip duruyorsunuz. Muattar kokular yayılmada, cömertlik rüzgârları esmede; siz ise hep nezleli, hepsinden mahrum. Yazıklar olsun size, ardınızca gelenlere, izinizden yürüyenlere!

47- EY EMEL ÇOCUKLARI!

Kibir ve gurur elbisesini üstünüzden çıkarıp atınız.

Gizli bir kalem ile Yakut Levhinde yazılı mukaddes satırların üçüncüsünde şu söz var:

48- EY KARDEŞLER!

Birbirinizle müdara ile geçininiz. Dünyadan gönül kaldırınız. İzzet ile övünmeyiniz, zilletten utanmayınız. Cemalime yemin olsun ki hepimizi topraktan yarattım ve yine toprağa döndüreceğim.

49- EY TOPRAK ÇOCUKLARI!

Zenginleri fakirlerin seher iniltisinden haberdar ediniz; olmaya ki gaflet yüzünden helâke düşüp servet sidresinden mahrum kalalar. Cömertliğim ve elaçıklığım Benim huylarımdandır. Ne mutlu huylarımın süsüyle süslenenlere!

50- EY İHTİRAS ÖZÜ!

Hırsı bırak, kanaât et; çünkü haris daima mahrum, kanaâtkâr ise her zaman mahbub ve makbul.

51- EY CARIYEMİN OĞLU!

Yoksulluğa üzülme, zenginliğe güvenme; zenginlik yoksulluğu ve yoksulluk zenginliği kovalar. Fakat Tanrı özgesinden fakirlik büyük bir nimettir, onu değersiz görme; çünkü sonunda Tanrı da zenginlik yüz gösterir. O zaman “Sizler fakirlersiniz” sözündeki sırrı öğrenip “Zengin ancak Tanrı’dır” kutlu sözünün gerçek tan gibi aşıkların gönül ufkundan doğduğunu ve istiğna tahtına yerleştiğini görürsünüz.

52- EY GAFLET VE İHTİRAS ÇOCUKLARI!

Düşmanımı evime aldınız, dostumu kendinizden kovdunuz: Özgemin sevgisinin gönülde barındırdınız. Dostun sözünü dinleyiniz, O'nun cennetine yöneliniz. Yüzden dost olanlar birbirlerini çıkarları için severler, Manevi dost ise sizi yine sizin için sever; O, hatta hidayetiniz için sayısız belâlara katlanmıştır. Böyle bir dostu üzmeminiz, O'nun mahallesine koşunuz. İsimler padişahı Yüce Varlığın parmakları ufkundan ihtişamlı bir şaşaa ile doğan doğruluk ve vefakârlık güneşi budur. Müheymin ve kayyum olan Tanrı'nın sözünü işitmek için kulaklarınızı açınız.

53- EY FÂNİ MALLARA MAĞRUR OLANLAR!

Biliniz ki: Zenginlik, arayan ile Aranılan ve seven ile Sevilen arasında muhkem bir seddir. Zengin az bir istisna ile, Tanrı'nın yanına yaklaşamadığı gibi rıza ve teslimiyet şehrine de giremez. İmdi, ne mutlu zenginlik kendisini ebedî servet ve melekûtten alıkoymayan zenginlere! İsmi Âzam'a yemin olsun ki: Böyle bir zenginin nuru yerdekileri aydınlatan güneş gibi göktekileri aydınlatır.

54- EY DÜNYANIN ZENGİNLERİ!

Fakirler aranızda Benim emanetimdir. Emanetimi iyi saklayınız. Hep kendi rahatınızla meşgul olmayınız.

55- EY İHTİRAS ÇOCUĞU!

Zenginlik alâyişinden arın ve tam bir asâyişle fakirlik göklerine ayak bas ki bâkılık şarabını fânîlik pınarından içesin.

56- EY ÇOCUĞUM!

Kötülerin arkadaşlığı gam artırır, iyilerin yoldaşlığı ise gönül pasını giderir. “Her kim Tanrı ile ünsiyet etmek isterse O’nun dostları ile ünsiyet etsin ve her kim Tanrı’nın sözünü işitmek isterse O’nun seçkinlerinin sözünü işitsin.”

57-EY TOPRAK ÇOCUĞU!

Sakin kötülerle ülfet etme, onlarla düşüp kalkma. Kötülerin muâşeretî canın ışığını cehennemin ateşine çevirir.

58- EY CARIYEMİN OĞLU!

Ruhülkuds’un feyzini istiyorsan iyilerle düş kalk; çünkü iyiler ölümsüzlük kadehini Ebediyet Sâkisinin elinden içmişlerdir. Onlar ölümlerin kalplerini gerçek tan gibi aydınlatır, parlatır ve diriltirler.

59- EY GAFİLLER!

İçinizde sakladığınız sırların nazarlardan mestur olduğunu sanmayınız. Yakînen biliniz ki onlar açık bir yazı ile yazılmış olarak gözlerimizin önünde bulunuyor.

60- EY DOSTLAR!

Gerçek söylüyorum: İçinizde gizlediğiniz bütün şeyler katımızda gün gibi aşikâr. Onların gizli kapaklı kalması sizin istihkakınızdan değil bizim fazlımızdan.

61- EY İNSAN OĞLU!

Rahmet denizimin enginlerinden bir damla aldım, aleme serptim. Kimsede rağbet görmedim; çünkü herkes Tanrı birliğinin ebedî lâtif şarabını bırakarak kirli hurma şerbetine sarılmış ve bâki Cemalin kâsesini bir yana atarak fâni kadehe kanaât etmiş. Ne süfidir kanaât ettikleri!

62- EY TOPRAK OĞLU!

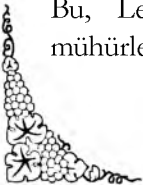
İlelebet diri olan Sevgilinin eşsiz şarabına göz kapama; fâni ve bulanık şaraba göz dikme. Birlik Sâkisinin elinden bâkîlik kadehlerini al; al ki tamamiyle ayıp, Görünmeyen Muganninin manevi nağmelerini işitesin. Söyle: Ey alçak Yaradılışlılar! Niçin Benim ölümsüz kudsiyet şarabımı bıraktınız da fâni suya döndünüz?

63- SÖYLE: EY YERYÜZÜ SAKİNLERİ!

Şunu muhakkak biliniz ki: Beklenmedik bir belâ arkanızdan geliyor ve büyük bir felâket sizi bekliyor. İrtikâp ettiğiniz şeylerin nazardan silindiğini sanmayınız. Cemâlîme yemin olsun ki, sizin bütün işledikleriniz zeberced levihler üzerinde açık bir yazı ile yazılmıştır.

64- EY YERYÜZÜNÜN ZALİMLERİ!

Zulümden el çekiniz; zira hiç bir kimsenin zulmüne göz kapamamağa yemin etmişimdir. Bu, Levh-i Mahfuzda yazıp izzet mührüyle mühürlediğim bir misaktır.

65- EY ASİLER!

Tahammülüm sizi ne kadar küstah yapmış ve sabrım sizi ne derece gaflete götürmüş ki nefsin cehennemî bineğine binerek mühlik ve muhataralı yollarda pervasız sürüp gidiyorsunuz. Yoksa Beni gafil ve habersiz mi sandınız?

66- EY MUHACİRLER!

Dil Beni anmak içindir; onu gıybetle kirletmeyiniz. Şayet damarınız tutarsa başkalarını kötülüyecek yerde kendi ayıplarınızı sayıp dökünüz; çünkü siz kendi kendinizi Benim kullarımı tanıdığınızdan daha iyi tanırırsınız.

67- EY VEHİM ÇOCUKLARI!

Şunu biliniz ki: Nurlu tanyeri ebedî kudsiyet ufkunda ağırınca karanlık gecede işlenen şeytanî sırlar ve işler meydana çıkar ve aleme malûm olur.

68- EY TOPRAK BİTKİLERİ!

Şeker bulaşığı elle elbisenize dokunmak istemezken şehvet ve arzu bulaşığı gönülle nasıl olur da muaşeretimi arar ve mukaddes ülkelerime girmek istersiniz? Heyhat, heyhat! Ne olmayacak şey!

69- EY ADEM OĞULLARI!

Güzel sözler ve temiz ameller Tanrı'nın izzet semasına yükselir; çalışınız ki amelleriniz riya tozlarından, nefis ve arzu bulanıklığından temizlenip Tanrı'nın kabul katına girsin; çünkü yakında insan sarrafları Mabudun önünde halis takva ve temiz amelden başka bir şey kabul etmeyeceklerdir. Rabb'in irade ağzından parlayan hikmet ve manâ güneşi budur. Ne mutlu ona yönelenlere!

70- EY GEÇİM ÇOCUĞU!

Varlık alanı hoş bir alan, eğer girersen; beka meydanı güzel bir meydan, eğer fânî dünyadan yükselirsen; sarhoşluk neşesi tatlı bir neşe, eğer manâ kadehini İlâhi Gencin elinden içersen. Bu mertebelere erecek olursan kendini yokluktan da, fânilikten de, mihnetten de, hatadan da azade görürsün.

71- EY DOSTLARIM!

Mübarek Raman bölgesindeki Faran dağında Benimle akdettiğiniz Misakı hatırlayınız. Mele-i Alâ'yı ve beka şehrinin sakinlerini bu Misaka şahit tutmuştum. Şimdi o Misaka sadık bir kimse görmüyorum. Gurur ve isyan onun izini kalplerden tamamiyle silmiş olacak. Ben bunu bile bile sabrettim ve açmadım.

72- EY KULUM!

Sen, karanlık bir kın içerisinde bulunduğu için değeri cevhercilere meçhûl kalmış bir cevherli kılıca benzersin. Nefis ve arzu kınından dışarı çık ki cevherin aleme malûm ola.

73- EY DOSTUM!

Sen Benim kudsiyet semamın güneşisin. Kendini dünya küsufiyle karartma. Gaflet perdesini yırt ki örtüsüz, perdesiz bulutların arkasından çıkıp bütün varlıkları varlık donu ile donatasın.

74- EY GURUR ÇOCUKLARI!

Bir kaç günlük fâni debdebeye aldanarak Benim bâki ceberrutumu bırakmış, allı sarılı süslerle süsleniyor ve bununla da övünüyorsunuz. Cemâlime yemin olsun! Her şeyi tek renkli toprak çadırına girdireceğim. Bütün bu türlü renkleri, Benim rengimi alan kimseler müstesna, ortadan kaldıracacağım. Benim rengim ise hep renklerden arılıktır.

75- EY GAFLET ÇOCUKLARI!

Geçici padişahlığa gönül verip sevinmeyiniz. Siz, bir bahçede bir dal üzerine konup emniyet içerisinde tatlı tatlı öterken ansızın acil avcısının yere serdiği gafil bir kuşa benzersiniz. Onun ötüşü, vücudu, rengi ne oldu? Ey dünyevî kötü arzular peşinden koşanlar! İbret alınız!

76- EY CARIYEMİN ÇOCUĞU!

Hidayet şimdiye kadar sözle idi; şimdi işlemdir. Demek isterim ki, ne kadar güzel amel var ise hepsi insanoğlundan görünmeli; çünkü herkes sözle müşterektir, temiz ve güzel ameller ise Bizim dostlarımıza mahsustur. İmdi bütün insanlardan amel ile temayüz etmeğe çalışınız. Mukaddes ve nurlu levihte size işte bu öğütü verdik.

77- EY İNSAF OĞLU!

Geceleyin beka heykelinin Cemali, yemyeşil vefa akabesinden Sidretülmüntehaya döndü ve öyle bir ağlayışla ağladı ki Yüce İllerin bütün sakinleri ve hep kerrubiler O'nun ağlayışıyla ağladılar, inleyişleriyle inlediler. Bu inleyip ağlama neden diye soruldu. Cevap verdi: Aldığım emir mucibine vefa akabesi üzerinde bekliyordum; yeryüzü sakinlerinden vefa kokusu almadım. Geriye dönmek üzere iken gözüm yeryüzü köpeklerinin pençesine düşmüş bir kaç mübarek güvercine ilişti. O sırada Gök Kızı, peçesiz ve örtüsüz, ruhanî köşkünden dışarıya fırlayarak koştu. Kimdir bunlar ve adları ne? diye sordu. Birinden başka hepsinin ismi söylendi. Israr karşısında onun da isminin ilk harfi lisandan sadır olunca, semâvî gurfelerde oturanlar kendi izzet meskenlerinden dışarı çıkıp koştular. O ismin ikinci harfi söylenmek üzere iken, cümlesi birden yere kapandılar. O anda yakınlık mekmeninden şu nida geldi: “Yeter! Ötesi yasak!” Biz onların yaptıklarına ve yapmakta olduklarına şahidiz.

78- EY CARIYEMİN OĞLU!

Rahmanın lisanından manâ selsebilini iç. Tanrı beyanının Maşrıkından tıbyan güneşinin ışıklarını ayan beyan gör. Ledünnî hikmetimin tohumlarını kalbin temiz toprağına saç ve yakîn sulariyle sula ki ilim ve hikmetimin sümbülleri o güzel topraktan yeşerip serpilsin.

79- EY ARZU OĞLU!

Daha ne zamana kadar nefsin havasında uçacaksın? Sana, şeytanî kuruntu fezalarında değil, mukaddes manâ havalarımnda uçasın diye kanat verdim. Sana, boğazımı tırmalayasın diye değil, misk kokan saçlarımı tarayasın diye tarak verdim.

80- EY KULLARIM!

Sizler Benim bahçemin ağaçlarısınız. Göz görmedik güzel ve nefis meyveler veriniz ki hem siz kendiniz istifade edesiniz hem başkaları. Bunun için herkesin bir iş gücüne meşgul olması gerektir. Ey anlayış erleri! Zengin olmanın yolu budur. Her şey bir sebebe bağlıdır. Tanrı'nın bağışı sizi onunla zengin eder. Meyvesiz ağaç ateşe atılmağa lâyıktır.

81- EY KULUM!

İnsanların en alçağı kendisinden bir semere husule gelmeyen kimsedir. Bu gibiler gerçekte ölü sayılır. Tanrı katında ölüler bile bu gibi boş battal kimselerden daha iyidir.

82- EY KULUM!

İnsanların en iyisi çalışıp kazanarak gerek kendi ve gerek Tanrı rızası için, akrabalarının ihtiyacına harcayandır.

*Beyan perdelerinin arkasında gizli bulunan
güzel manâ gelinleri Allah'ın lûtufları ve inayeti ile
Dostun Cemalinden saçılan ışıklar gibi ortaya çıktı.
Dostlar! Nimetin tamam, hüccetin kâmil, bürhanın
zâhir ve delilin sabit olduğuna şahadet ederim. Bakalım
himmetiniz sizi artık hangi feragat mertebelerine çıkarır.*

*Nimet sizin üzerinize ve yerde gökte bulunanların
üzerine böylece tamam oldu.*

Alemlerin Rabbına hamdolsun!
